

РЕШЕНИЕ

№ 7710

гр. София, 09.12.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в публично заседание на 13.11.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Росица Драганова

при участието на секретаря Мая Миланова и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **8989** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл.145 и сл. във вр. с чл. 257, ал.1 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по искане на Ф. М., гражданин на А., с адрес: СДВНЧ – С. към дирекция „Миграция” на МВР, кв. Б., [улица], със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 3, чрез БХК. Оспорва се бездействие на председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет (Д.), да открие производство по разглеждане на молба за предоставяне на особена закрила в Република Б. на Ф. М., като се иска от съда да постанови решение, с което да осъди административния орган да извърши регистрация по чл. 61, ал. 2 от ЗУБ, настаняване в териториално поделение и издаване на регистрационна карта, съгласно чл. 29 от Закона за убежището и бежанците(ЗУБ). В искането до съда се твърди, че административният орган, като не е предприел необходимите действия по регистриране на молбата, в нарушение на чл. 11 от АПК е осъществил незаконосъобразно бездействие.

В съдебно заседание жалбоподателя, чрез адв. Т., излага доводи, че към настоящия момент не е започнала процедура по регистриране и поддържа искането да се осъди председателят на Д. да извърши действията по регистрация на молбата.

Ответникът, в писмен отговор на искането, потвърждава, че към момента не е образувано производство пред Д. съгласно ЗУБ. Релевира довод, че за извършване на регистрация не е указан срок.

Представителят на СГП дава становище за неоснователност на искането по мотиви, че в закона няма срок за извършване на исканите от жалбоподателя действия.

Административен съд София - град, в настоящия състав, като прецени събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност, доводите и възраженията на страните и съобрази приложимите правни разпоредби, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Със заповед рег. № ОЧ-204 от 23.05.2013 г. на началника на Гранично полицейско управление Е. на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка "принудително отвеждане до границата на Република Б.", поради задържането му, без документи за самоличност, без данни за регистрирано влизане в страната.

З. е чужденец, гражданин на А., който на 30.05.2013 г. е подал молба с вх. № ЛМ-10412 по реда на чл. 58, ал. 4 от ЗУБ, чрез администрацията на СДВНЧ-Л., дирекция „Миграция“ до Д.. Съгласно приложено по делото писмо от ответника от 26.09.2013 г., към тази дата лицето не е регистрирано в Д.. Не са представени данни за извършена регистрация и към момента на приключване на устните състезания по настоящото дело.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: регистрацията по чл. 61, ал. 2 от ЗУБ се извършва по силата на закона, като за извършването и не е необходимо подаването на изрична молба от страна на лицето. След подаването на молба за предоставяне на закрила по реда на ЗУБ, не се открива производство по регистрация, а задължението за такава произтича пряко от закона. Административното производство по молбата за закрила се образува, след извършването на регистрация. Съгласно нормата на чл. 61, ал. 2 от ЗУБ, чужденецът подал молба за предоставяне на статут, се регистрира в Д. и му се открива лично дело. Съобразно разпоредбата на чл. 63, ал. 2 от ЗУБ, административният орган извършва изброените в тази норма фактически действия при регистрацията. Именно тези действия произтичат пряко от закона, при настъпването на определен юридически факт, какъвто е подаването на молбата, поради което неизпълнението им попада в приложното поле на чл. 257, ал. 1 от АПК. Съгласно тази разпоредба, бездействието на административния орган по задължение, произтичащо пряко от нормативен акт, може да се оспори безсрочно, като се прилагат съответно разпоредбите за оспорване на индивидуалните административни актове. Поради изложеното, жалбата е процесуално допустима.

Предявеното от Ф. М. искане е редовно, като подадено от лице, което е пряко засегнато от твърдяното бездействие на административния орган и поради това - с правен интерес от оспорването му.

От доказателствата по делото, безспорно се установява, че към момента на приключване на устните състезания, по молбата на Ф. М. за закрила до председателя на Д., не е образувано производство по реда на ЗУБ. Съгласно нормата на чл. 61, ал. 2 от ЗУБ, чужденецът подал молба за предоставяне на статут, се регистрира в Д. и му се открива лично дело. В нормата на чл. 63, ал. 2 са изброени фактическите действия, които трябва да извърши органът при регистрирането в Д., а именно: сменя данни за имената, гражданството, датата и мястото на раждане, пола, семейното положение и родствените връзки, документите за самоличност и други документи на чужденците. След регистрирането се определя дата за провеждане на интервю, като чужденецът, подал молба за статут, се уведомява своевременно за датата на всяко следващо интервю. Цитираните разпоредби на ЗУБ не съдържат срок за регистриране на молбата. Нормата, която съдържа срок за изпълнение на задълженията от страна на Д.

е чл. 58, ал. 6 от ЗУБ, съгласно която молителят, не по-късно от 15 дни от подаването на молбата, трябва да бъде упътен на език, който разбира, относно реда на подаване на молбата, за процедурата, която ще следва, и за неговите права и задължения, както и за организации, предоставящи правна и социална помощ на чужденци.

Съгласно чл. 25, ал. 1 от АПК датата на започване на административното производство е датата на постъпване на искането при компетентния орган. В чл. 58, ал. 4 от ЗУБ е дадена възможност молбата да бъде подадена чрез друг орган, който е длъжен да я препрати незабавно до Д.. В настоящия случай молбата е подадена чрез СДВНЧ – Л., като по делото не са налице данни за датата, на която същата е постъпила в Д.. Независимо от това, съдът приема, че тази молба е постъпила при компетентния административен орган – председателя на Д., тъй като последният я е представил пред Административен съд – София град с писмото си от 26.09.2013 г. Видно от същото писмо, към тази дата не е била осъществена регистрация на чуждестранния гражданин. Не са представени данни за извършване на регистрация и към момента на приключване на устните състезания по делото. Съгласно чл. 57, ал. 1 от АПК, административния акт се издава до 14 дни от датата на постъпване на искането, като в случай на необходимост да се съберат доказателства, в ал. 5 е предвиден срок от 30 дни за започване на производството. При необходимост от поискване на становище от друг орган – в случая съгласно чл. 58, ал. 7 от ЗУБ това е Д., този срок се смята за продължен, но съобразно нормата на чл. 57, ал. 7 от АПК - с не повече от 14 дни. В този смисъл, Д. следва да се произнесе в производството по ЗУБ в 45 дневен срок от започване на производството. Неизвършването на регистрация на лицето е пречка за даване начало на производството. Последното не може да се приеме за започнало, от което следва, че от страна на Д. е допуснато осъществяване на незаконосъобразно бездействие.

Основен принцип на административния процес съгласно чл. 11 от АПК е бързината и процесуалната икономия - процесуалните действия се извършват в сроковете, определени от закона, и за най-краткото време, необходимо според конкретните обстоятелства и целта на действието или на административния акт. В настоящият случай, липсата на законов срок за регистрация на чужденца по смисъла на чл. 61, ал. 2 от ЗУБ не е равнозначна на продължително във времето отдалечаване на регистрацията на молбата. Напротив, касае се за особено уязвима група лица, търсещи закрила в чужда държава, поради което целта на действията по смисъла на чл. 11 от АПК изисква предоставянето на навременна закрила, включително провеждане на административно производство по ЗУБ, при спазване на основните принципи на равенство на лицата по чл. 8, ал. 1 от АПК, бързина и процесуална икономия по чл. 11 от АПК. В нарушение на тези основни принципи, вместо да извърши длъжимите по закон фактически действия, административният орган е бездействал, като не е предприел действия по регистриране на молбата по чл. 61, ал. 2 от ЗУБ.

С оглед гореизложеното, налице е допуснато незаконосъобразно бездействие от страна на Д. по смисъла на чл. 257, ал. 1 от АПК, поради което ответникът следва да бъде осъден, като му се определи срок съгласно чл. 257, ал. 2 от АПК, да извърши регистрация по реда на чл. 61, ал. 2 от ЗУБ.

Водим от горното и на основание чл. 257, ал.2 от АПК, Административен съд-София град, Първо отделение, 18-ти състав

РЕШИ:

ОСЪЖДА председателя на Държавна агенция за бежанците, в 14 дневен срок от влизане в сила на настоящето решение да регистрира и открие лично дело на Ф. М., гражданин на А., по подадената от него молба от 30.05.2013 г. за предоставяне на статут по реда на Закона за убежището и бежанците, като при регистрирането снесе всички данни по чл. 63, ал. 2 от ЗУБ.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВАС в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

Административен съдия: